

РЕШЕНИЕ

№ 4939

гр. София, 18.07.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 33 състав,
в публично заседание на 23.06.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Галин Несторов

при участието на секретаря Антонина Бикова, като разгледа дело номер **12093** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – 178 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, във връзка с чл. 40, ал. 1 от Закона за достъп до обществена информация /ЗДОИ/.

Делото е образувано по повод подадена жалба от К. Д. К. от [населено място], срещу мълчалив отказ на министъра на регионалното развитие и благоустройството, постановен по реда на ЗДОИ, по негово заявление, с вх. № 94-00- 138/2/29.10.2021 г. в Министерството на регионалното развитие и благоустройството /МРРБ/.

Служебно е конституиран като ответник по делото директора на Дирекция „Правна“ при МРРБ, който е оправомощен за издаване на актове по ЗДОИ със заповед № РД-02-14-467/25.05.2021 г. на министъра на Р. /л. 41/. Отделно от това, по делото е представено доказателство за произнасяне с изричен акт - писмо, изх. № 94-00-138-/4//10.11.2021 г. на директора на Дирекция „Правна“ при МРРБ, за предоставяне на достъп до обществена информация по заявление, с вх. № 94-00-138/2/29.10.2021 г.

В жалбата се твърди, че е налице мълчалив отказ по заявлението, който не представлява годин индивидуален административен акт, поради което намира, че е издаден мълчалив отказ. Твърди, че издателят на писмото, с което му е отговорено по заявлението не е издадено от компетентен адм. орган. В проведено съдебно заседание жалбоподателят се явява, като поддържа жалбата, излага и подробни съображения в писмена защита.

Ответникът – редовно призован, не се представлява. Представя становище от юриск.

Ц. за недопустимост, респ. неоснователност на жалбата, не се претендират разноски. Съдът, въз основа на данните по делото, становищата на страните и съобразно закона, намира за установено следното:

Жалбата се явява допустима, като подадена в срок и от лице с правен интерес, като адресат на акта.

Същата е неоснователна, предвид на следното:

Подадено е заявление от жалбоподателя до МРРБ, вх. №94-00- 138/13.10.2021 г., с което е поискана общ. информация по отношение на заповеди №№ 141/23.09.1977 г. на Комитета по архитектура и благоустройство при МС и № РД-02-14-167/31.03.1995 г. на министъра на Т.. С писмо от 22.10.21 г. на директора на Д. „Правна“ при МРРБ, подробно му е отговорено по заявлението /л. 53 и сл./. Искане се предоставяне на данни по реда на ЗДОИ.

С ново заявление, с вх. № 94-00- 138/2/29.10.2021 г. /л. 20/, постъпило в Министерството на регионалното развитие и благоустройството /МРРБ/ е поискана допълнителна информация под формата на становище по конкретни факти. На същото е отговорено с писмо, изх. № 94-00-138-/4//10.11.2021 г. на директора на Дирекция „Правна“ при МРРБ, за предоставяне на достъп до обществена информация.

С писмото лицето е уведомено както следва:

Заповед № 141 от 23.09.1977 г. на председателя на Комитета по архитектура и благоустройство при Министерския съвет е издадена на основание чл. 38, ал. 2, предл. второ от отменения Закон за териториално и селищно устройство (З.) - „във връзка с извършване на противосвлачищни укрепителни и други мероприятия” и е с нормативно определен срок - „до осъществяването им”.

Срокът допълнително е уточнен от административния орган в издадения административен акт като „до завършване на проектно-проучвателните работи за укрепване на терените и провеждане на противосвлачищни укрепително-отводнителни мероприятия”. Разпоредбата на чл. 38, ал. 2 от З. (отм.) е аналогична по смисъл на чл. 198, ал. 3, предл. второ от Закона за устройство на територията (ЗУТ), а не на изр. 1 от ал. 3. По отношение на въпроса, дали е реализиран от [община] цялостен „проект за укрепително-отводнителни мероприятия на всички дерета, който да включва система за организирано отвеждане на повърхностни води и решително спиране на ерозионно-овражната дейност на деретата”, разпореден в т. 3 от Заповед № РД-02-14- 167/31.03.1995 г. на министъра на териториалното развитие и строителството, Ви уведомяваме, че към настоящия момент в МРРБ не е постъпвала информация и документация за изпълнението на условията от заповедта за кварталите, за които е наложена, както и предложение от органите на местно самоуправление за отмяна на строителната забрана, наложена с процесната заповед.

При така установеното по фактите от преписката, съдът приема, че не е налице мълчалив отказ, нито изричен отказ. Съдът намира, че не е налице изричен отказ, понеже съдът приема, че с отправения до К. Д. отговор е удовлетворено изцяло неговото заявление. Същото е издадено от компетентен адм. орган – директора на Дирекция „Правна“ при МРРБ, надлежно оправомощен за целта - издаване на актове по ЗДОИ, със заповед № РД-02-14-467/25.05.2021 г. на министъра на Р. /л. 41/. Не е в правомощията на съда да упражнява инцидентен съдебен контрол на тази заповед, още повече, че същата представлява вътрешно-ведомствен административен акт, а не индивидуален адм. акт.

В писмото, отправено до лицето в установения от закона срок, е дадено конкретно и точно становище по искането. В същото подробно се съдържа информацията, от която може да се даде отговор на всички поставени от лицето въпроси. Същата е писмена, актът е по зд формата на писмо, а не решение, каквато е приетата от закона форма, не са разграничени мотиви и диспозитив. Последното обаче не представлява съществено нарушение на адм.-производствените правила.

На следващо място, самото искане не отговаря на изискванията на ЗДОИ. В същото е поискано да бъде изготвено и предоставено становище. Изискване за изготвяне на нарочна справка изцяло противоречи на характера и смисъла на ЗДОИ, който предписва право на достъп до обществена информация, съгласно дефинициите ѝ в чл. 9, чл. 10 и чл. 11 от ЗДОИ така, както е създадена и съхранена от задължените субекти. В тази посока е константната съдебна практика. Гражданите могат самостоятелно, при предоставянето ѝ и според търсенето си, съобразно с установената цел на закона, да си изградят мнение за работата на съответната администрация. Противното би означавало адм. орган непрекъснато да изготвя справки и да създава информация, ангажирайки адм. капацитет, което в крайна сметка би довело до претоварване на администрацията, влошаване на законовата дейност по извършване на услуги на граждани и в крайна сметка това би представлявало злоупотреба с права. По изложените съображения, съдът приема, че не е формиран мълчалив отказ, а постановеният акт не противоречи на закона по изложените в жалбата съображения, поради което жалбата следва да бъде отхвърлена.

От ответника не се претендират разноски и такива не следва да се присъждат.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал.2, предл. последно от АПК СЪДЪТ

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалба от К. Д. К. от [населено място], срещу мълчалив отказ на министъра на регионалното развитие и благоустройството, постановен по реда на ЗДОИ, по негово заявление, с вх. № 94-00- 138/2/29.10.2021 г. в Министерството на регионалното развитие и благоустройството /МРРБ/.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

Преписи от решението да се изпратят на страните.

СЪДИЯ: